

PP. *Ekspeditionsgebyrer for Udfærdigelse af Indførselsbevillinger i Medfør af Lov Nr. 406 af 3. August 1940.* R. 3 128 991 Kr. F 3 600 000 Kr.

Tekstanmærkninger til § 5.

Nr. 1. Paa F. L. for Finansaaret 1940—41, § 13 V. E. 20. er som Tilskud til Fornyelse af den danske Fiskerflaade opført et Beløb paa 100 000 Kr.

Efter Reglerne i Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten vil ydede Tilskudsbeløb være at medregne til Modtagernes skattepligtige Indkomst i det Aar, Udbetalingen heraf har fundet Sted.

Under Hensyn til den bundne Anvendelse af de paagældende Tilskud, der iøvrigt efter de af Fiskeridirektoratet fastsatte Regler for Ydelsen under visse særlige Omstændigheder vil kunne kræves delvist refunderet af Modtagerne, har man anset det for rimeligt at søge Bemyndigelse for Finansministeren til at fritage de paagældende Modtagere for at medregne de ommeldte Beløb til deres skattepligtige Indkomst, jfr. herved den tilsvarende Bestemmelse i Tekstanmærkning til § 5 i Finansloven for Finansaaret 1941—42 (Nr. 1 ad II. A.) samt Tillæg A., Sp. 851—54 til R. T. for 1940—41.

Nr. 2. Ved Tekstanmærkning til § 5 i Finansloven for Finansaaret 1941—42 (Nr. 2 ad II. A.) blev der tillagt Finansministeren Bemyndigelse til at fritage Ejere af Skove her i Landet for til deres skattepligtige Indkomst at medregne Halvdelen af Indtægten ved den i Aaret 1940 stedfundne Merhugst. Med Hensyn til Begrundelsen herfor henvises til Tillæg A. Sp. 851—54 til Rigsdagstidende for 1940—41.

Fra Skovejernes Side har der været fremsat Krav om, at hele Indtægten ved Merhugsten blev fritaget for Indkomstbeskatning, og dette Krav er navnlig blevet gjort gældende under stedfundne Forhandlinger angaaende en væsentlig Forøgelse af Hugsten af Gavntræ, jfr. herom Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 8. Juli 1941.

Man har dog, ogsaa af Hensyn til Konsekvenserne i Forholdet til andre Skatteydere, næret afgørende Betænkelse ved at imødekomme dette.

Derimod har man fundet det hensigtsmæssigt at foreslaa en Ordning, der er i større Overensstemmelse med Merhugstens Karakter af en Foregribelse af kommende Aars Hugst, gaaende ud paa, at den tidligere indrømmede Fritagelse for Beskatning af Halvdelen af Merhugst-Indtægten opretholdes, samt at der derudover indrømmes Fritagelse for Beskatning, ogsaa af den anden Halvdel af Merhugst-Indtægten i det Omfang, hvori denne Del af Indtægten af Skovejeren — efter dennes eget Valg — bliver indbetalt til en særlig Fond, og paa Betingelse af, at de i Fonden indskudte Beløb, der forudsættes tilbagebetalt Indskyderne efter Merhugstperiodens Afslutning, medregnes til Indskydernes skattepligtige Indkomst i de Regnskabsperioder, hvori der tilbagebetales dem Beløb af deres Indskud i Fonden.

Ved en saadan Ordning vil man opnaa, at Beskatningen af den nævnte Del af Fortjenesten ved Merhugsten ikke sker straks ved Indtjeningen, men udskydes og fordeles over en længere Periode, hvorved undgaas den progressionsmæssige Virkning af en samlet Beskatning af denne Del af Merindtægten, samtidig med, at der ved Ordningen vil finde en vis Henlæggelse Sted af den nævnte ekstraordinære Indtægt, der saaledes kan være til Disposition for Indskyderen i det Tidsrum, hvori de af Hugstforøgelsen nødvendiggjorte ekstraordinære Udgifter til Kultivering af Skoven vil melde sig.

Folketingets og Landstingets Finansudvalg har i Skrivelser af henholdsvis 17. og 18. September 1941 givet Tilslutning til en Ordning som ovenfor anført.

Nr. 3. Den her foreslaaede Tekstanmærkning svarer til Tekstanmærkning Nr. 3 til § 5 (II. A.) i Finansloven for Finansaaret 1941—42, hvorved bemærkes, at de Grunde, der motiverede Tekstanmærkningen for 1941—42, hvorom henvises til Tillæg B. Sp. 273—82 i Rigsdagstidende for 1940—41, stadig gør sig gældende.

Nr. 4. Den her foreslaaede Tekstanmærkning svarer til Tekstanmærkning Nr. 2 til § 5 (II. A. og B.) i Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1940—41 og Tekstanmærkning Nr. 5 til § 5 (II. A. og B.) i Finansloven for Finansaaret 1941—42, hvorved bemærkes, at de Grunde, der motiverede Tekstanmærkningen for 1940—41 og 1941—42, hvorom henvises til henholdsvis Tillæg A. Sp. 3905—06 og Tillæg B. Sp. 271—74 i Rigsdagstidende for 1940—41, stadig gør sig gældende.